

เกือบสี่ปีที่พิพิธภัณฑ

ดุขภึพส ซาติบุดส

อดิถนักรวิซากรศึกษ

244

ก่อนจะกล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ดิฉันต้อง

ขอขอบคุณผู้มีพระคุณต่อดิฉันเป็นอย่างมาก 2 ท่าน ได้แก่ อ.ปฐมฤกษ์ เกตุทัต ที่ได้ให้โอกาสเข้ามาทำงานเป็นนักวิชาการประจำพิพิธภัณฑรรมศาสตรเจลิมพระเกียรติอาจารย์ได้ให้ทั้งความรู้และความเมตตาโดยตลอด แม้จะเป็นเวลาไม่นานที่ได้ร่วมงานกับอาจารย์ ดิฉันรับรู้จากใจได้ว่าอาจารย์มีความเป็น “ครู” จากจิตวิญญาณจริง ๆ อีกท่านคือ รศ.พรชัย ตรีภูวราภนท ซึ่งดำรงตำแหน่งคณบดี ในขณะที่ดิฉันทำงานอยู่ (2550-2554) อาจารย์เป็นผู้หนึ่งที่ทำให้ดิฉันไม่สิ้นหวังในการฟื้นฟูและพัฒนาพิพิธภัณฑฯ แม้ว่าเวลานั้นจะมีดิฉันเป็นผู้ปฏิบัติงานหลักอยู่เพียงคนเดียว แต่ก็อุ้มนใจที่คณบดียังให้ความสำคัญต่อพิพิธภัณฑฯ และพยายามผลักดันให้มีการปรับปรุงพัฒนามาจนถึงทุกวันนี้

เกือบ 4 ปี ที่ทำงานที่พิพิธภัณฑรรมศาสตรเจลิมพระเกียรติ รู้สึกว่าที่แห่งนี้เป็นทั้งบ้านและโรงเรียน

จากบ้านที่เคยถูกทิ้งร้างไว้หลายปีก็ค่อย ๆ มีชีวิตชีวามากขึ้น มีเพื่อนฝูงมาเยี่ยมเยียนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะงานบ้านจะหนักแค่ไหนดิฉันก็ไม่เคยเหนื่อยหรือท้อใจเพราะรู้สึกที่นี่เหมือนบ้านจริง ๆ นอกจากเป็นบ้านแล้ว ยังเปรียบเสมือนโรงเรียนหรือวิทยาลัยสารพัดช่าง อะไรที่ไม่เคยเป็น ก็มาทำเป็นที่นี้ ตั้งแต่งานแม่บ้าน

งานสวน งานช่าง คอมพิวเตอร์ ออกแบบ ถ่ายภาพ ศิลปะ งานธุรการ งานวิชาการ และที่สำคัญที่สุดคือ การเรียนรู้ “คน” ซึ่งน่าจะเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเช่นกัน

ปัจจุบันแม้ว่าดิฉันจะลาออกมาทำธุรกิจส่วนตัวที่บ้านเกิดจังหวัดอุทัยธานีมากกว่า 4 ปีแล้ว แต่สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานที่คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ก็สามารถนำมาต่อยอดทำอย่างอื่นได้อีกมาก ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งคือการได้นำความรู้และประสบการณ์ด้านงานพิพิธภัณฑฯ มาพัฒนาท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวร่วมมือกับเครือข่ายชุมชนทำงานด้านต่าง ๆ รวมทั้งได้ช่วยทางจังหวัดจัดทำพิพิธภัณฑฯ เป็นต้น

สุดท้ายนี้ อยากฝากให้ทางคณะให้ความสำคัญกับบุคลากรที่ทำงานด้านพิพิธภัณฑฯ เพราะคนที่ทำงานด้านนี้แค่ใจรักอย่างเดียวไม่พอ ยังต้องมีทักษะเฉพาะทางและทักษะด้านอื่น ๆ ประกอบอีกด้วย จะเห็นได้ว่าบุคลากรของพิพิธภัณฑฯ นั้นสามารถไปช่วยงานด้านอื่น ๆ ได้ แต่จะหาคนมาช่วยงานพิพิธภัณฑฯ นั้นยากเต็มทีอีกทั้งยังต้องพยายามสร้างสรรค์งานขึ้นเอง จึงจะมีผลงานหรือภาระงานเป็นที่ประจักษ์หวังว่าคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จะดูแลบ้านหลังนี้เป็นอย่างดี เชื่อว่าด้วยศักยภาพขององค์กรจะสามารถพัฒนาพิพิธภัณฑฯ ธรรมศาสตรเจลิมพระเกียรติให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญได้ต่อไป

245